

Erdély, 2017. május 15-19.

Első nap

Első erdélyi megállónk Aradon volt, itt találkoztunk honismereti vezetőnkkel, Éva nénivel is. A Tűzoltó téren a Szabadság szobrot, Zala György alkotását néztük meg, azt körbejárva a tizenhárom aradi vértanú képmását is láthattuk. A Vesztóhelynél lévő síremlék tizenegy vértanú földi maradványait őrzi. Itt koszorút helyeztünk el, majd elénekeltük közösen a székely himnuszt.

A témához kapcsolódó feladatsort este csoportokban a szálláson oldottuk meg.

Máriaradnára, az egyik legnagyobb búcsújáró helyre látogattunk. A templomban többek között láttunk egy több száz éves pergamen oltárképet, amely túlélte egy pusztító tűzvészt is, valamint egy követ, ami a legenda szerint egy ellenséges török lovának patája alatt vált képlékennyé, így akadályozva őt.

Ugyancsak itt - másképpen Lippán – láttuk a házat, ahol Kossuth utolsó magyarországi éjszakáját töltötte száműzetése előtt.

Marosillyén megtekintettük az erdélyi fejedelem, Bethlen Gábor szülőházát.

Dévára megérkezve a szállás elfoglalása következett, majd a vár megrohmozása - siklóval.

Körbe sétálva, a kilátást megcsodálva a várban elszavaltuk a Kőműves Kelemenné című népballadát. A bátrabbak lefelegyalogosan mentek.

Ezután a Szent Ferenc Alapítvány kolostorához látogattunk, ahol megismerkedtünk az ott élők életével, és átadtuk az ajándékokat. A vacsora elfogyasztása után, barátságos focimeccset játszottak diákjaink a bentlakókkal. Nagy örömünkre itt tartózkodott az Irakból éppen hazaérkezett Bőjte atya.

Második nap

Kis programmódosítást kellett végrehajtanunk.

Dél előtt a polgármesteri hivatal melletti gyönyörűen kiépített játszótéren játszottunk.

Délben tudtunk elindulni Vajdahunyad várához. A csodálatos időben bebarangoltuk a vár minden zegzugát. Megnéztük a kiállító termeket, a kápolnát, az országgyűlések helyszínét, a lovagtermet, a kisasszonyok termét, a börtönt.

Tanulói kiselőadás segítségével összehasonlítottuk a budapesti és az eredeti vár építésének történetét, megkerestük a különbségeket, kiszámoltuk a méretbeli különbségeket is.

A helyi specialitást is megkóstoltuk, a különböző ízesítésű bureket.

Délután Fehéregyházán elhelyeztük iskolánk koszorúját a Petőfi-emlékműnél. Itt, a Segesvár melletti csatamezőn látták utójára a költőt, akinek néhány felejthetetlen versét el is szavaltunk.

Utunk következő állomása is Petőfihez kapcsolódott, hiszen Székelykeresztúron, a Gyárfás kúria udvarán körbejártuk Petőfi kortefáját és elolvastuk a híres költő, Kányádi Sándor ehhez kapcsolódó idézetét is.

Késő este foglaltuk el szállásunkat Székelyudvarhelyen, a Hintó Panzióban. Nagyon ízletes vacsora után mindenki fáradtan tért nyugovóra.

Harmadik nap

A reggeli elfogyasztása után, sietve indultunk a felsőboldogfalvi Fülöp Áron Általános iskolába, ahol a hetedik évfolyamos tanulókkal és tanáraikkal találkoztunk. Először a kultúrházban vendéglátóink előadását hallgattuk meg a település történetéről, az iskolai oktatásukról, és a diákok életéről. Ezután a mi beszámolóink következtek a lakóhelyünkről és iskolánkról, hagyományainkról. Körbejártunk az iskolában, megnéztük a tantermeket, sokat meséltek nekünk a tanórákról, a mindennapjaikról. Vendéglátóink finom kaláccsal kedveskedtek nekünk, majd kölcsönösen megajándékoztuk egymást. Ezután jókedvű közös sportoláson vettünk részt.

A délelőtt következő állomása Kisbacon, Benedek Elek szülőfaluja volt. Itt nagy élményt jelentett, hogy találkozhattunk Szabó Rékával, Benedek Elek dédunokájával, aki csodálatos beszámolójával visszavarázolt bennünket a múlt századba. Nagyon sok érdekességet mesélt nekünk a család életéről, Benedek Elek munkásságáról, hétköznapjairól. Nagy hatással volt ránk a Benedek Marcellhez fogalmazott testamentum gondolatai, melyek a mi gyerekeinket is megérintették. A délután egy részét is Kisbaconban töltöttük. Megtekintettük egy ma is működő vízimalmot, majd egy székely tájházat látogattunk meg. Ezt

követően a kürtőskalács készítés fortélyait ismerhettük meg kóstolóval egybekötve. Kisbaconi programunkat egy meseillusztrációkat bemutató ház megtekintésével zártuk, ahol Benedek Elek ismert meséi elevenedtek meg.

Homoródkarácsonyfalvára vitt utunk, ahol először az unitárius templomot és benne a csodálatosan épen megmaradt Árpád-kori Szent László falfreskót tekintettük meg.

Ezután Béla G. Albert fafaragó mesterhez mentünk, aki megismertette a fafaragás művészetét a gyerekekkel, és lehetőséget biztosított, hogy mindenki kipróbálhassa ügyességét.

Homoródfüzdőre utaztunk, ahol megkóstoltuk a feltörő „borvizet”.

Máréfalván átutazva megcsodálhattuk a talán legdíszesebb székeykapukat.

Estére értünk vissza a szállásra, ahol újabb erdélyi specialitással, a paraszt csorba levessel vártak minket.

Negyedik nap

A reggeli elfogyasztása után gyergyóújfalui Elekes Vencel Általános iskolába látogattunk el. A két iskola bemutatkozását követően, örömmel fogadták kis ajándékainkat, majd egy focimeccsel zárult a találkozó.

Utunk következő állomása egy esztenára vezetett Marosfőn, ahol a hegyi félnomád állattartást folytató Albert család látott vendégül minket. A gyerekeknek hatalmas élményt jelentett, hogy a bács vezetésével gyalog mentünk föl, így lehetőségünk volt gyönyörködni a csodálatos tájban, a legelő szarvasmarhákban, és a fickándozó kiscsikókban. A könnyű túra után farkaséhesen láttunk neki a jellegzetes pásztor ételekhez: kolbászhoz, szalonnához, ordához, házi sajtokhoz, hecsedli lekvárhoz, áfonya lekvárhoz. A házi készítésű szörpökkel is kedveskedtek nekünk.

A bőséges ebéd elfogyasztása után, utunkat a Békás-szoros felé vettük. A szerpentes úton haladva gyönyörködtünk a Keleti-Kárpátok fenséges látványában. A szurdok bejáratánál leszálltunk, és gyalog tettük meg az utat a legszebb részen. Sétánk során csodálatos fotókat készítettünk, és erdélyi finomságokat is vásároltunk: halvát, ízesített mézeket, házi csokoládét.

Visszafelé megálltunk a Gyilkos-tónál, aminek kialakulásáról, és a hozzá fűződő legendákról többször is hallhattunk útközben. Itt rövid szabad program keretében barangolhatott mindenki a tó partján, illetve vásárolhatott az elmaradhatatlan kürtőskalácsból.

Késő délután érkezünk Farkaslakára, ahol Tamási Áron sírjánál mécesst gyűjtöttünk, a trianoni emlékműnél egy főhajtás után elénekeltük a székey himnuszát.

Ötödik nap

Korán kellett indulnunk, hosszú út állt még előttünk. És mögöttünk is... ez látszott az egyre fáradtabb arcokon.

Hazafelé Korondon egy fazekasmesternél jártunk, aki mesélt a mesterségről, élőben láthattuk a korong használatát és a termékek díszítő festését is.

Marosvásárhelyen egy tempós séta keretében láttuk a belváros egy részét, megnéztük a 17. század első felében épült várat. Bár a vártemplom nem volt nyitva, de megtudtuk, hogy II. Rákóczi Ferencet e templomban választották az erdélyi rendek fejedelmükké. A fejedelem mellett Kőrösi Csoma Sándor emlékét is szobor őrzi a városban – mindkettőt meg is néztük.

Utolsó állomásként Kolozsvárra érkezünk. Először Farkas utcai református templomot csodáltuk meg, majd a Havas Boldogasszony Templomába sétáltunk át, melyet a köznép csak Barátok templomának nevez. Csodálatos napsütésben érkezünk meg A Mátyás térre, ahol az impozáns Mátyás-szobrot és a Szent Mihály - templomot néztük meg, amely Erdély második legnagyobb alapterületű temploma. Az épületben Európa egyetlen faragott szószékében gyönyörködtünk.

Végül Mátyás szülőházát néztük meg, igaz csak kívülről, és az Erdélyi Magyar Tudományegyetem épületét is láttuk sétánk során.

Késő este, igen fáradtan, de sok-sok élménnyel gazdagodva érkezünk vissza az iskolához.